

bredelse af et fremmed Skrift, Udvisning af Riget m. m., fremdeles Sager om Overtrædelse af Love om Bygningsvæsenet, Landbovæsenet o. l., selv om der ikke nedlægges Paastand om Straf.*)

2. Retternes Virkekreds. Om Organisationen af Retterne se ovfr. pag. 86.

a. Hvad falder under Underrettens og hvad under Landsrettens Omraade? — *Underretterne* ere som almindelig Regel Undersøgelsesretter i *alle* Straffesager. Naar derimod Forundersøgelsen er endt og Tiltale rejses, beror Afgørelsen af, om Sagen skal frem ved Underret eller ved Landsret, i *Hovedsagen* paa følgende Regler: 1) Naar Straffen efter den for Forbrydelsen foreskrevne Strafferamme ikke kan overstige Fængsel paa Vand og Brød, gaar Sagen til Underret. 2) Ligeledes naar vedkommende Straffebestemmelse alternativt med andre Strafarter hjemler Anvendelse af Formuestraf, simpelt Fængsel, Tvangsarbejde, Ris eller Fortabelse af Næringsret, dog at Sigtede kan begære Landsretsbehandling, naar Straffen kan stige til Strafarbejde eller Embeds- eller Bestillingsfortabelse. 3) Hvis Strafferammen i sin Helhed ligger saa højt, at den for første Gang begaaet Forbrydelse hjemler alternativt Fængsel paa Vand og Brød eller Strafarbejde (hvilket f. Eks. gælder om simpelt Tyveri, Bedrageri og Hæleri), saavel som i Tilfælde af grovt Tyveri, gaar Sagen kun til Paakendelse ved Underret, naar Sigtede ikke begærer Landsretsbehandling og derhos har afgivet en fuldstændig og troværdig Tilstaaelse. 4) I *alle andre Tilfælde* gaar Sagen til *Landsret*. (Landsretsbehandling skal dog altid anvendes paa Sager, der rejse sig af politiske Lovovertrædelser.)

b. I hvilke Sager skulle *Nævninger* medvirke? Om Nævninger bliver der *kun* Tale ved de til *Landsret* henviste Sager. De skulle ubetinget medvirke, 1) i Misgerningssager**) (3: Sager angaaende Forbrydelser, for hvilke Loven hjemler Livsstraf eller, uden at saadant er betinget af Gentagelse, livsvarigt Strafarbejde, fremdeles 2) i Sager, der rejse sig af politiske

*) Udenfor Strafferetsplejen falde Straffesager, der forfølges privat (f. Eks. Injuriesøgmaal, naar Injurierne fremsættes under Navn). Herom og om den subsidiære private Paatale se pag. 118.

**) I Punktum 1 og 2 er benyttet de samme Udtryk, som findes i Grundlovens § 74, 2. Stk.: »I Misgerningssager og i Sager, der rejse sig af politiske Lovovertrædelser, skulle Nævninger indføres.« Disse Udtryk fandtes ikke Komm. Udk. (jfr. Aarbogen 1901—02 pag. 80).